

Na de EERSTE TAS...

Op bepaalde tijden, schrijft ons M. L. D., machine, te A., leid ik van pijn in den onderarm en ik kom somtijds niet gaan. Een vriend bewees mij Herbesan aan. Ik beproefde hem terstond, na twee dagen waren de pijn in de nieren ganssch verdwenen. Ook mijn vrouw leed aan chronische verstopping. Moe van zonder uitslag verschillende zouten gebruikt te hebben, nam zij haar toevlucht tot Herbesan. Met vreugde bevestig zij vertelt hoe goed te zijn na het nemen der eerste 100. Ref. 1201440.

* fr. 1.50 het klein pak.
fr. 15 de volledige kuur.
fr. 25 de familiekuur.

Anc. Mais, Louis Sanders S. A.
Brussel.

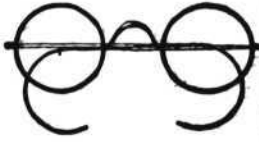
HERBESAN

De Gezondheid door de Planten

De planten waren het geneesmiddel enker voorouders die lang leefden. De natuur heeft ze te onzer beschikking gesteld, niet alleen om ons te voeden of om ons oog te streelen, doch om ons te genezen. Maak geen misbruik van drogerijen die meer slecht doen dan goed. Neem uw toevlucht tot Herbesan, goed gedomest mengsel van uitgekozen planten en geogoot op het gunstigste oogenblik en in de beste streken.

Ik ondergeteekende maak mijne geachte klanten bekend, dat alle ORDENNANCEN VAN BRILLEN

bij hem zorgvuldig zijn ingeschreven. Het huis **TIMMERMANS** (messenger, Nieuw straat, 4, te TONGEREN), gelast zich kosteloos met heen en weer brengen van alle reparatiën en brillen.

URB. FESTAETS.

OPTICIEN-DIPLÔMÉ,

Rue de la Cathédrale 21, LIÈGE — TEL. 28061.

HUISMOEDEPS...

vraagt aan Uwen Winkelier

CHOCO - CREMA

Een overhaerlijk Chocolade-produkt. Licht verteerbaar. — Een krachtvoedsel voor kinderen.

CHOCO-CREMA vervangt ZEEER VOORDEELIG de natuurboter op den boterham.

3.50 Fr. het pakje van 1/4 kilo.

« CHOCO - CREMA » LIÈGE.

Kantoor van Mter René DELVIGNE,
Notaris te Tongeren.

OPENBARE VERKOOFP

SLAGHOUT

te PIRINGEN.

Dinsdag 30 November 1937 9 1/2 uur voormiddag, op verzoek van den heer Graf Fray Cois de Brixey, te Parijs zal de notaris René DELVIGNE van Tongeren openbaarlijk ter plaatse verkopen:

85 LOTEN

SCHOON SLAGHOUT liggende afgeapt te Piringen, in het bosch genaamd « Piringenbosch ». Vervoer zeer gemakkelijk. Komptante betaling met 15 o/o voor kosten.

OPENBARE VERKOOFP

SLAGHOUT & BOOMPJES

te HAMAL (RUTTEN)

Op Dinsdag 14 December 1937, te 8 uur 's morgens op verzoek van den heer Graf Ph. de HEMRICOURT DE GRUNNE te Hamal (Rutten) zal de Notaris René DELVIGNE van Tongeren openbaarlijk ter plaatse verkopen:

100 loten zeer schoon **SLAGHOUT**, liggende afgeapt te Rutten in zijn bosch genaamd « Hamalbosch » evenals enkele kleine **BOOMPJES**, staande te wassen in gemeld bosch.

Men zal beginnen om 9 uur stipt. Op krediet mits bekenden borg.

Kapitalen te bekomen aan nistat voordelige voorwaarden vanaf 4.25 ton honderd, ter studie van den notaris DELVIGNE, Luikersteenweg, 12, Tongeren

Burea van Mter Aug. VAN ORMELINGEN
doet in de rechten, notaris te Tongeren.

TE KOOP

Om uit overdoelheid te geraken
STAD TONGEREN

Het welbekende

WINKELHUIS met Magazijn

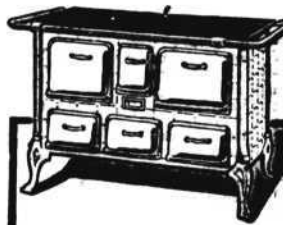
Laurent PETERS (oud huis H. PETERS-PIAART) gelegen « OP DE PLEIN-STRAAT », uitmakende den hoek van St Janstraat en Mombestraat, kundene dienen voor alle soort klein en groothandel.

Dese eigendom begriipt :
Geltvloers : Winkel, saal, oetsaal, bureel, keuken, achterkeuken magazijn en koer.

5 solders boven de keuken en magazijn.
1° verdiep : 4 schoone slaapkamers.
2° verdiep : 4 schoone slaapkamers, en 1 kleine kamer.

3° verdiep : grote solder.
Verder : 3 grote kelders.
Het huis heeft drie uitgangen en is voorzien van electrick licht, drinkwaterleiding en regenwaterput met pomp. Los en vrij van lasten.

Om alle-inlichtingen zich te wenden ter studie van voornoemde notaris VAN ORMELINGEN.

LE PROGRES MODERNE

trouve le plus belle expression dans les cuisiniers des Fonderies Bruxelloises : construction solide, grande facilité de réglage, fours d'appoint véritablement, beauté d'aspect, email et chromage qui ne craignent pas les longues années de dur service. En matière de cuisiniers, ce sont celles des Fonderies Bruxelloises qui constituent le meilleur placement pour votre argent.

LES CUISINIÈRES

des FONDERIES BRUXELLOISES

sont en vente chez les meilleurs détaillants du pays

GELD

Aan alle ernstige lieden bieden wij geldleningen, aan terugbetaalbaar in 4 jaar aan 4 1/2 o/o. WAARBORG VAN EIGENDOM NIET VEREISCHT.

HOOFDZETEL :

N. V. NOVELTY :

Twaalf Maandenstraat, 20 Antwerpen.

AGENTSCHAP VOOR

LINSLEG :

Gierstraet, 3, tinnep. Bureel uren elken dag van 8 tot 12 en van 6 tot 7. Zondag van 10 tot 12 uur.

MENGELWERK VAN DE POSTRIJDER

- 16 -

DE NOODLOTTIGE GELIJKENIS

door Charles GARVICE

Lady Blanche leunde zijne verdwijd op zijn arm : overschillig en hooftrijnd zag zij om zich heen.

Ja, natuurlijk is ze er : ze heeft zelfs vorm succes en Lady Betty zag Lady Blanche met hemelrijk leedvermaak aan. Dat is het juist ! Een ander meisje zou nauwelijks gemist worden, als ze zich niet vertoonde, maar de heeren gunnen me met hun vraag geen oomblik rust. Ik moet haar vinden !

Zij kan onmogelijk ver weg zijn, antwoordde Lord Norman om zich heen kijfend.

Flora trok zich zoo mogelijk nog verder achter de struiken terug.

— Waar hebt ge haar het laatst gezien, Betty ?

— Het laatst zag ik haar met Bertie dansen ; daarna zijn ze, meen ik, in deze richting verdwenen. Hemel, haar heb ik heelmaal niet aan gedacht ! Ge weet, hoe verschrikkelijk roek ik os Bertie is. Hij zal haar toch niet hebben overreed met hem ergens anders heen te gaan ?

— O ja ! Waar zouden ze naar toe moeten gaan ?

— Dat weet ik niet, antwoordde Lady Betty.

Lord Norman's gezicht verdwisterde.

— Het is niet mogelijk, dat zij zal terugkeeren, Bruce, onderbrak Lady Blanche hem met het is hier tel ; ik begin me huiverig te voelen.

Nauwelijks waren zij verdwenen, of Flora kwam uit haar schuilhoek te voorschijn.

— Koudteef ! schrok Lady Betty. Geluut me derschrikken ! Ge ziet er uit als een spook in uw wit toilet.

— Waarom schrik ge zoo, nu ge me eindelijk gevonden hebt ! Ge moest eindelijk blij zijn ! lachte Flora.

Ook Lady Betty lachte.

— Dat is juist iets voor u, om dat te zeggen. In plaats dat ge me uwe verontschuldiging aanblijft voor al den last, die ge me bezorgd hebt, staat ge te lachen en graptjes te maken !

— Het spijt me heel erg, dat ik u zooveel last heb veroorzaakt, zei Flora.

— Hu. Maar wat doet ge hier eigenlijk ? En waar is Bertie gebleven ?

— Ik wilde wat nuttigen ; het was hier zoo rustig en koel dat ik langer ben weggebleven dan ik van plan was.

— Ja, maar Lord Clifford is al vrij soe-dig we gezien, antwoordde Flora, en ze deed haar best om niet te blozen.

Lady Betty sloeg haar nieuwsgierig gade.

— Zou, Effin, kom dan nu maar vauw mee. De heeren, wie ge een dans hebt beloofd, zijn er meer dan ellendig aan toe...

— Ik geloof niet, dat ik vanavond nog dansen zal, Lady Penelope, antwoordde Flora rustig. Ik heb een beetje hoofdpijn, en ik zou hier nog wel gaarne even blijve...

— Maar ge gaat toch niet naar een bal om uw tijd in een palmstree door te brengen ! protesteerde Lady Betty.

— Ik heb van avond al rooveel gedaan. Toe, vindt u het maar goed, dat ik nog hier blijf, smeekte zij, want os alles, wat er dien avond tusschen Bertie en haar was voorgevallen, voelde zij er weinig ik toe, zich nog in het vreeschap te begeven.

— Nu goed. Blif dan nog een half uurtje. Dan kom ik u halen. Ge ziet er bleek en moe nit. Het is dan ook een zware dag voor u geweest, niet ?

— Het is niet erg vriendelijk van u ! Nauwelijks heb ik u gevonden, of ge wilt al weer weggaan. Toe bedenk, dat ik nu lang vrees ben uitgerust. Ge moet eens weten, hoe lang ik naar u gezocht heb.

hem verlangde te hooren. « Maar waarom, dacht zij, waarom maak ik me zoo druk over Norman's doen of laten ? Wat kan het mij nu wat hiervan en doet, en of Lady Blanche het wilt of niet wilt ! » Met een ongeduldige beweging greep zij haar water en ze was reeds besloten, om naar de balzaal terug te keeren, toen zij plotseling in haar nabijheid het geluid van voetstappen vernam. Bijna op hetzelfde oogenblik werden de varenbladen uitstegebogen en stond Lord Norman naast haar.

Er kwam een uitdrukking van blijde verrassing in zijn oogen, toen hij haar zag zitten. Hij keek haar aan met een blik, die Flora, tot in het diepst van haar hart beroerde, en in plaats dat zij hem met haar gewone koude hooghartigheid bejegende, sloeg zij verward haar oogen neer.

— Eindelijk ! zei hij zacht. Waar hebt ge u al dien tijd verborgen gehouden, of liever, waarom hebt ge u aldoo verborgen, Miss Carlisle ?

— Ik heb me niet verborgen, antwoordde zij, en ze trachtte onverschillig te spreken. Ik wilde hier wat rusten.

— Ik heb u vooral gezocht, vervolgde hij ; de blijdschap van zijn stem contracteerde vreemd met de onverschilligheid, waarmee hij enkele oogenblikken geleden tegen Lady Blanche gesproken had.

— Het op of me. Maar ik moet nu weg, zei zij optaande.

— Dat is niet erg vriendelijk van u ! Nauwelijks heb ik u gevonden, of ge wilt al weer weggaan. Toe bedenk, dat ik nu lang vrees ben uitgerust. Ge moet eens weten, hoe lang ik naar u gezocht heb.

Zij voelde — veel meer dan zij het zag — dat zijn blikken, over haar heen, gleden en dat er een diepe bewondering in leefde.

— O, maar ge kunt gerust hier blijven, Lord Norman. Ik vind den weg bestalooft.

— Kunt ge iets nog vijf minuten blijven ? Ge zat hier zoo tevreden te kijken.

— Totdat ik kwam, ge waart nu peuniemaat n of van plan om weg te gaan. Hoe ik u misschien gevind ? Wanneer dat so is, dan zal ik wel weggaan.

Flora antwoordde niet.

— Mag ik nog even blijven ? vroeg hij en toen zij niets zei, nam hij haar schijven als een toetovermed. antwoord op en ging naast haar op de leuning van de bank zitten.

Hij keek van boven af op haar nege.

Flora's hart klopte sneller. Zij spande haar geest in om met het oen of andere gezegde haar verwarring te verbergen, en hem te verstaan te geven, dat zijn tegenwoordigheid haar absoluut onverschillig liet, maar zij slaagde er niet in, dat gezegde te vinden.

Enkele oogenblikken zweeg hij ; toen keek hij om zich heen.

— Wat een verrukkelijk plekje is het hier, begon hij. Geen wonder dat ge er tegen op zagt het te verlaten ! Weet ge, dat uw afwezigheid een groote consternatie onder de heeren heeft teweeg gebracht ?

Flora glimlachte.

— Die zal wel goedig over zijn. Maar ge herinnert me opeens aan mijn bespreken dansen. Ge vindt zeker wel goed, dat ik nu weer wegga ; dan kan ik mijn belofte tenninste nog gedeeltelijk vervullen.

— Nog niet. Mijn vijf minuten zijn nog niet om, zei hij snel. Maar ik zal er u van ontslaan, als ik den volgende dans van u mag hebben.

— Die is al besproken, antwoordde zij met vaste stem.

— Dan sta ik er ook op, dat ge hier uw tijd uitzet, lachte Lord Norman.

Men oogenblik zwegen zij ; toen, met zijn blik naar den grond, vervolgde hij :

— Ik ben blij, dat ik u gevonden heb. Ik ben nu in de gelegenheid u voorgoed vaarwel te zeggen !

Flora schrok en keek hem plotseling ontdaend aan. Maar hij staarde somber naar den grond en zag haar blik niet.

— O ja ! trachtte zij os onverschillig mogelijk te zeggen.

— Ja ! Ik kan morgen vertrekken. Ik beloofde u dat ik voor de fancy-fair nog zou blijven, en dat heb ik nu gedaan. ...

— Dat belofde ge aan Lady Penelope, merkte zij kalm op en keek hem aan.

Met een ongeduldige beweging van zijn voet aanhopte hij een gebroken versubbeld weg.

— Ik beloofde het u ; ik ben gebleven omdat ge het mij gevraagd hebt ; sei hij met nadruk ; dat weet ge heel goed. Flora nam bevand haar water op.

— Ik weet het niet. Misschien twee of drie jaar, antwoordde hij somber.

Flora sprak geen woord.

— Waarom zou ik ook terug komen ? vervolgde hij. Ik ben het leve ! hier in Londen meer dan den ! ik ben trouwens het heele leven ben. Het leven is alleen waard om geloofd te worden, als ge krijgt wat gemet hart en zij verlangt ; als ge dat niet krijgt, is het heele leven u nog geen knip voor den neus waard.

— En dat zegt ge, die zooveel best ? fluisterde Flora.

— Ach ja ! Ik weet wat ge bedoelt. antwoordde hij bitter. Ik ben een van de voornaamste persoonlijkheden van het land ; ik ben daarenboven — ten koste van anderen, maar dat doet er niet toe, niet waar ? — schatrijk. Wat doet ik er me op ?

— Flora bloosde en keek in een andere richting.

— Ik heb vele vrienden ; ben m'n eigen heer en meester, en wat nog al niet meer. En toch vraag ik me af, of er in heel Londen een ongelukkiger man rondloopt dan ik. Want ik heb al mijn verlangens op één ding gezet, en dat één kan ik niet krijgen.

— Ik geloof, dat mijn vijf minuten om zijn, merkte Flora op.

Hij deed als of hij haar niet hoorde, en bleef naar den grond staren.

— Daarom kom ik u vaarwel zeggen, Miss Carlisle. Mag ik hopen, dat ge mij het beste toewencht ? Toe, onderbreekt me een oogenblik niet. Ja, ik weet het wel, ge verafschuw me. Of nee, dat bedoel ik niet ; ge zijt te goed en te zacht, om iemand te verafschuwen. Maar mijn tegenwoordigheid hindert u — hindert u onderaanklijk, hindert u meer, dan ge misschien zegt ; ge kunt. Ik bezrijf het ; ik herinner u voortdurend aan alles, wat u en de uwa, verloren hebben. De wereld alleen weet dat ik u, als u het zou willen aanemen, alre zou willen terug, even als een vriend.

— Mijneer ! kloek het koel en hooghartig, en zij trachtte de verontwaardiging de zich van haar meester maakte, niet te onderdrukken.